سفیران ۶ کشور استوارنامه‌های خود را تقدیم روحانی کردند

اخبار

روز گذشته، روز دیپلماتیکی برای رئیس جمهوری بود. سفرای کشورهای مالت، هند، عراق، بورکینافاسو، میانمار و کنگو، در دیدارهای جداگانه با رئیس جمهوری، استوارنامه‌های خود را تقدیم حجت‌الاسلام حسن روحانی کردند و وزیر امور خارجه آذربایجان هم با روحانی دیدار و گفت‌وگو کرد. سفرای جدید ایران در فرانسه و تاجیکستان نیز پیش از عزیمت به کشورهای مقصد، در دیدار با رئیس جمهوری، ضمن ارائه گزارشی از وضعیت کشورهای محل مأموریت، دیدگاه‌های رئیس جمهوری در رابطه با این کشورها را جویا شدند.

رئیس جمهوری در دیدار با سفرای کشورهای خارجی، بر گسترش ارتباط اقتصادی ایران و این کشورها تأکید کرد و حسب کشورهای متبوع سفرا، ضرورت‌های سیاست خارجی را تبیین کرد.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست جمهوری، روحانی در دیدار «پاول میفسود» سفیر اکردیته جدید کشور مالت در تهران، تأکید کرد که بعد از تخلف امریکا و اقدام غیرقانونی این کشور در خروج از توافق هسته‌ای، انتظار این است که اتحادیه اروپا این خلأ را جبران کند.

وی با بیان اینکه ما بعد از توافق هسته‌ای دور جدیدی از روابط بسیار خوب را با کشورهای اروپایی شروع کردیم، خواستار بهره‌گیری از ظرفیت‌های توسعه روابط ایران و مالت شد. روحانی خطاب به «گدام دارمندرا» سفیر جدید هند نیز توافق‌های دو کشور بویژه در زمینه چابهار و نیز توافق‌های سه جانبه ایران، افغانستان و هند را بسیار مهم توصیف کرد و تسریع در اجرای توافق‌ها را در حوزه مشارکت در طرح‌های انرژی و تدوین و نهایی کردن توافقنامه بلند مدت تهران - دهلی نو، گامی ارزنده در مسیر تعمیق روابط مشترک برشمرد.

سفیر هند هم با تأکید بر اینکه همکاری‌های دو کشور در چابهار با شتاب ادامه دارد، گفت: پیشبرد طرح‌ها پیشرفت خوبی داشته‌اند و بکارگیری پول ملی در تبادلات تجاری، این روند همکاری‌ها را بیش از پیش تقویت کرده است. روحانی در دیدار با سفیر اکردیته بورکینافاسو نیز روابط با کشورهای آفریقایی را برای ایران بسیار مهم توصیف کرد و گفت: ظرفیت‌های بسیار زیادی از جمله در زمینه خدمات فنی و مهندسی و اقتصادی برای همکاری با بورکینافاسو به‌عنوان دروازه روابط با غرب آفریقا وجود دارد.

در دیدار با «موکیو اونگ» سفیر جدید میانمار نیز، رئیس جمهوری ابراز امیدواری کرد شرایطی فراهم شود که مسلمانان روهینگیا که ناچار به مهاجرت شده‌اند بسرعت و ایمن، به خانه‌های خود بازگردند.

روحانی در دیدار «المار ممدیارف»، وزیر امور خارجه جمهوری آذربایجان نیز، به افتتاح راه‌آهن قزوین - رشت اشاره کرد و افزود: پروژه راه‌آهن رشت - آستارا نیز گامی مهم برای منطقه و در راستای منافع دو ملت است و امیدواریم عملیات اجرای آن هر چه سریع‌تر آغاز شود.

رئیس جمهوری همکاری دو کشور در زمینه احداث سد و نیروگاه و همچنین در زمینه انرژی را حائز اهمیت دانست و بر ضرورت تلاش برای اجرا و عملیاتی شدن توافق‌های فی‌مابین در این راستا تأکید کرد.

روحانی در دیدار «بهرام قاسمی» سفیر جدید ایران در فرانسه و «محمد تقی صابری» سفیر جدید ایران در تاجیکستان از آنان خواست ضمن معرفی توانمندی‌ها و ظرفیت‌های کشورمان به سرمایه‌گذاران و بخش‌های خصوصی و دولتی محل مأموریت خود، بیش از پیش برای توسعه، تقویت و تحکیم روابط و مناسبات همه جانبه با آن کشورها تلاش کنند.

چراغ سبز شورای نگهبان به افزایش ۴۰۰ هزار تومانی حقوق کارمندان

سخنگوی شورای نگهبان گفت: شورای نگهبان در بررسی لایحه بودجه سال ۹۸ کل کشور ایراد شرعی و قانون اساسی بر افزایش ۴۰۰ هزار تومانی حقوق کارکنان دولت نگرفت ولی اختلافی بین مجلس و دولت مطرح است که هم‌اکنون در کمیسیون تلفیق در حال بررسی آن هستند.

به گزارش ایرنا، «عباسعلی کدخدایی» در جمع خبرنگاران گفت: مشکل دولت این بود که به‌دلیل آنکه ضریب برای این موضوع در نظر گرفته نشده نمی‌توان بعداً برای پاداش پایان خدمت و بازنشستگی این رقم را محاسبه کرد، از این‌رو دوستان دولت معتقد بودند باید روش محاسبه عوض شود. هم‌اکنون اختلافی در این موضوع وجود دارد که امیدواریم در مجلس حل شود. کدخدایی یادآور شد: هیأت عالی مجمع تشخیص مصلحت نظام نیز ایراداتی به لایحه بودجه سال ۹۸ کل کشور گرفته که ما آن ایرادات را هم به مجلس شورای اسلامی ارجاع دادیم. وی با بیان اینکه شورای نگهبان ۱۹ ایراد به لایحه بودجه سال ۹۸ کل کشور گرفته است، اضافه کرد: ما ایرادات خود را به صورت غیر رسمی به مجلس ارسال کردیم که در کمیسیون تلفیق درحال بررسی است.

شمخانی: روابط ایران و جمهوری آذربایجان تحت تأثیر عوامل مخرب قرار نمی‌گیرد

دبیر شورای عالی امنیت ملی گفت: روابط گرم و دوستانه ایران و جمهوری آذربایجان علیه هیچ کشوری نبوده و هرگز تحت تأثیر عوامل مخرب منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای قرار نمی‌گیرد. به گزارش دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی، «علی شمخانی» دیروز در دیدار «المار محمد یاراف» وزیر امور خارجه جمهوری آذربایجان در زمینه تحولات منطقه و راهکارهای گسترش همکاری‌های دوجانبه با وی گفت‌وگو کرد. وی در این دیدار به اشتراکات تاریخی، فرهنگی و مذهبی میان دو کشور همسایه اشاره کرد و افزود: توسعه روابط همه جانبه بویژه ارتقای مناسبات اقتصادی میان تهران و باکو خواست و اراده مردم و رهبران دو کشور بوده و به نفع امنیت و ثبات در منطقه است. دبیر شورای عالی امنیت ملی با بیان اینکه مرزهای مشترک فرصتی ارزشمند و دروازه‌های صلح و دوستی میان دو کشور است، ادامه داد: ظرفیت‌های فراوانی برای افزایش سطح تعاملات تجاری میان دو کشور وجود دارد که می تواند موجب رفاه، ثبات و امنیت دو کشور شود. شمخانی خاطرنشان کرد: جمهوری اسلامی ایران برای رفع موانع تحقق توافقات جامع میان دو کشور آمادگی کامل دارد. وی همچنین گفت: تکمیل راه آهن شمال- جنوب برای منطقه و نیز جمهوری آذربایجان به لحاظ پیشبرد توافقات و همکاری‌های تجاری و اقتصادی بسیار ضروری بوده و موجب توسعه همکاری‌های مشترک در زمینه‌های ترانزیت وحمل ونقل می‌شود.

دبیر شورای عالی امنیت ملی تصریح کرد: روابط گرم و دوستانه ایران و جمهوری آذربایجان علیه هیچ کشوری نبوده و هرگز تحت تأثیر عوامل مخرب منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای قرار نمی‌گیرد. المار محمد یار اف وزیر امور خارجه جمهوری آذربایجان نیز در این دیدار با اثربخش خواندن گفت‌وگوهای صورت گرفته میان مقامات دو کشور گفت: جمهوری آذربایجان مایل به افزایش مبادلات و همکاری‌های همه‌جانبه با ایران بوده و در این مسیر از ابتکارات و پیشنهادات ارائه شده استقبال می‌کند. وی افزود: باکو به روند ارتقای همکاری‌های اقتصادی با تهران ادامه خواهد داد و تحریم‌ها نمی‌تواند بر روابط خوب دوکشور اثر منفی داشته باشد.

رهبر معظم انقلاب:

طلبه بی اعتقاد به انقلاب به درد کشور نمی‌خورد

khamenei.ir

ادامه از صفحه ۲

بنده یک مدتی یک بحث قصاص می‌کردم و نظرات حقوقدان‌های غربی را دوستانی که با ما همکاری می‌کردند و بلد بودند، اینها را برای بنده می‌آوردند و من گاهی اوقات نگاه می‌کردم به نظراتی که آنها داشتند در مسائل گوناگون. خب تعمق‌های خوبی هست در کارهایشان، اما واقعاً با آن دقتی که مثلاً فرض کنید صاحب جواهر یا مِن‌باب مثال مرحوم آقای خوئی -فقیه معاصر خود ما- یا دیگری در این زمینه دارند، خیلی فاصله دارد؛ اینها خیلی عمیق‌ترند، خیلی ژرف‌نگرترند، خیلی به لوازم فتوا و نظر خودشان متوجه‌ترند؛ خب اینها ظرفیت حوزه است.

این حوزه می‌تواند همه نیازهای یک نظام اسلامی را، جامعه اسلامی را برآورده کند و همین طور که آقای صدر گفتند، اگر چنانچه نهادسازها -یعنی مثلاً فرض کنید بانک مرکزی یک نهاد است، یا دستگاه دانشگاه یک نهاد است- برای مدیریت اسلامیِ خودش سؤالی پیدا کند، یعنی چه کسی باید مراجعه کند؟ به حوزه باید مراجعه کند. الان این اتفاق نمی‌افتد، یعنی این کار الان وجود ندارد. یک نمونه‌اش را حالا مثلاً شما ملاحظه کنید که غالباً شبیه این نمونه، خیلی خیلی خیلی نادر است؛ مثلاً فرض کنید که یک روزی پاکستانی‌ها درصدد برآمدند بانک اسلامی درست کنند؛ فراخوان دادند به فقهای دانشمندان اسلامی؛ مرحوم شهید صدر آن البَنک اللاربَوی را نوشت و فرستاد؛ خب آن یک نمونه است. حالا آن البَنک اللاربَوی چقدر جواب نهاد بانک را در دنیای امروز می‌دهد، آن بحث دیگری است که حالا ممکن است نواقصی داشته باشد اما بالاخره یک پاسخی داده شد، شما چند نمونه از این پاسخ‌ها سراغ دارید؟ خیلی کم، خیلی کم؛ اگر دومی‌ای، سومی‌ای داشته باشد، مسلماً دهمی ندارد؛ در حالی که حوزه این توان را دارد، سبک کار در حوزه و سبک تحقیق در حوزه جوری بوده که دقتِ نظر و ژرف‌نگری و عمق‌یابی جزو طبیعت کار حوزه است؛ و این جزو امتیازات ما است و حوزه می‌تواند این کار را انجام بدهد و حالا امروز با توجه به این نیازها، این انگیزه بیشتر شده، پس باید حوزه تحقق ببخشد این آرزو را. این بود که ما به فکر افتادیم که این کار را حالا از یک گوشه‌ای شروع کنیم. البته عرض کردم: ادعا، این نیست که [این کار] فقط همین جا هست؛ دیگران هم دارند می‌کنند، در مؤسسات خوب و مفیدی که در حوزه بحمدالله هست، دارند کارهایی را انجام می‌دهند [منتها] این هم یک مجموعه‌ای است.

به نظر من آقای صدر و دوستان‌شان خوب برنامه‌ریزی کرده‌اند، همکاران‌شان خوب برنامه‌ریزی کرده‌اند، این برنامه‌ریزی، برنامه‌ریزی خوبی است. این «تحت اِشراف» هم که گفته می‌شود، معنایش این نیست که بنده نسبت به برنامه‌ها نگاه می‌کنم، دقت می‌کنم، اظهار نظر می‌کنم؛ نه، من اصلاً نه مجالش را دارم، نه فرصتش هست؛ این [کار] را خود آقایان می‌کنند؛ حالا بالاخره به‌نحوی به ما منتسب است اما مربوط به خود آقایان است که دارند کار می‌کنند.

عرض من این است: اولاً این سبکی که ذکر کردند در تدریس و تدرس که طلبه مشارکت می‌کند در پاسخ‌یابی، سبک خوبی است، سبک مفیدی است؛ منتها خب تسلط استاد و تصرف استاد، نبایستی تحت‌الشعاع قرار بگیرد؛ بالاخره استاد است که دارد هدایت می‌کند، دارد کار می‌کند و جمع‌وجور می‌کند؛ وَالا اگر چنانچه مطلب سپرده بشود به اذهان ۱۰ نفر، ۲۰ نفر طلبه‌ای که حالا در این کلاس هستند، این معلوم نیست به یک نظام و مجموعه درستی [برسد]، باید استاد هدایت بکند؛ [اما] اگر اینها هم کمک کنند و همراهی کنند، خوب است.

در مورد اصول که ایشان فرمودند متوسط [دوره] آن در حوزه ۱۵ سال است، خیلی برای من تعجب‌آور است و این هیچ خبر خوبی نیست از نظر بنده. اصول خب لازم و ضروری است؛ برای تفقه، بلاشک اصول لازم است. خب مرحوم آقای خوئی (رضوان الله علیه) فقیه اصولی بود دیگر؛ از ایشان اصولی‌تر کیست؟ در فقه او هم کاملاً اصول واضح است، آشکار است؛ من شنیده‌ام که دوره اصول ایشان پنج سال طول می‌کشد؛ خب ایشان مثلاً چه کار می‌کرده؟ چه چیزی را از اصول می‌انداخته که پنج سال می‌شده؟ یعنی بنابراین می‌شود اصول را پنج سال گفت، می‌شود ۶ سال گفت. متوسط که ۱۵ سال است، یعنی مثلاً تا ۲۰ سال هم دارد! چقدر بخوانند؟ چرا بخوانند؟ به چه دردشان می‌خورد؟ کجای فقه استفاده می‌شود از این اصول؟ نه، به نظر من یک مقداری در مورد اصول بایستی جمع و جورتر و به اصطلاح مُضیق‌تر حرکت کرد، مواظبت کرد؛ غیر از فقه است؛ فقه باز است، هر چه می‌توانید در زمینه‌های فقهی کار کنید، به نظر ما خیلی خوب است.

این سؤالاتی که این برادر عزیزمان، این جوان عزیز کردند، سؤالات قابل توجهی است؛ خواهش من این است که جناب آقای صدر و بقیه برادرها بنشینند [اینها را] برای طلاب روشن کنند؛ لکن این را می‌خواهم سفارش کنم که جوان‌ها توجه به جوانی خودشان داشته باشند؛ یعنی همه آن چیزی که شما می‌خواهید و احساس می‌کنید، مورد نیاز شما نیست، برایتان مفید هم نیست. منتظر نباشید که ۳۰ سال بگذرد پیر شوید، بعد این را بفهمید. خب ما آن ۳۰-۴۰ سال بعد از شما را گذرانده‌ایم، یک چیزهایی را ما می‌دانیم؛ از تجربه کسانی که تجربه کردند، استفاده کنید. همه این چیزها لازم نیست؛ اینکه حالا آدم مثلاً برای تحلیل سیاسی باید چه جوری عمل بکند و مثلاً از نظرات چه کسی و تضارب آرا استفاده کند، نه، اینها معلوم نیست که کلیت داشته باشد؛ یک مواردی ممکن است لازم باشد، یک چیزی لازم باشد. اما من می‌خواهم این را عرض بکنم که طلاب این مجموعه دنبال اساتیدشان حرکت کنند، یعنی به نظر اساتید و تشخیص اساتید و کسانی که مدیران این مجموعه هستند، اهمیت بدهند و طبق آن حرکت بکنند و کار بکنند تا انتظام پیدا کند، تا این مجموعه یک مجموعه منتظمی باقی بماند و ان‌شاءالله پیش برود؛ اگر منتظم نبود، پیش نمی‌رود.

از لحاظ کمیت هم که حالا یک فراخوانی دادند و چون ذکر نکردید، من نمی‌دانم که شما چه تعدادی می‌خواهید طلاب در سطوح گوناگون بگیرید، من در آن مورد نظری ندارم، بالاخره هر چه کار با دقت و با ملاحظه انجام بگیرد و هر قدمی که می‌خواهیم برداریم، بدانیم که این قدم را کجا می‌خواهیم بگذاریم و زیر پایمان محکم باشد، این بهتر است؛ ممکن است یک مقداری با بُطء همراه باشد اما عیبی ندارد. کار بطیء و محکم بهتر از کار سریع و متزلزل و نامحکم است.

یک نکته دیگری در ذهن من هست -البته این را در مورد کل حوزه بنده عقیده داشته‌ام که تا حالا هم نشده، بارها هم با مسئولین حوزه، بخصوص حوزه قم، مطرح کرده‌ایم [اما] ظاهراً سخت است برایشان- که کسی که یک درسی را می‌خواند و به یک جایی می‌رسد، احتیاج به مدرک دارد، احتیاج به شهادت دارد. اشتباه بزرگ این بود که آمدند این شهادت را با شهادت‌های دانشگاهی مخلوط کردند؛ حالا اول که [حتی] می‌خواستند اسمش را دکتری و مانند اینها بگذارند که غلط بود، بعد معادل دکتری [گذاشتند]؛ این هیچ لزومی ندارد. بیایید شما مشخص کنید که [اسم] کسی که مثلاً فرض کنید این سه سال اول عمومی را می‌گذراند - یک سه سال عمومی دارید دیگر- چیست؛ اسم آن طلبه‌ای که محصول سه سال درسِ خواندن در این مؤسسه است که لزوماً مطابق با سه سال درس خواندن در حوزه آزاد نیست و یک خصوصیات بیشتری دارد چیست، یک اسمی برایش معین کنید. بعد یک سه سال دیگر شما دارید که کار تخصصی در آن می‌کنید؛ آن کسی که آن سه سال را گذراند، یک صلاحیت‌هایی پیدا می‌کند، برای او هم یک اسمی مشخص کنید و مؤسسه شهادت بدهد که او به این حد رسیده است. بعد یک دو سال دارید که آن دو سال، دو سال تحقیق و پژوهش و مانند اینها است؛ آن دو سال را وقتی گذراندید، [طلبه] یک صلاحیت‌های جدیدی پیدا می‌کند؛ همچنان که در نظام غربی دانشگاهی ما که از غرب تقلید شده، مثلاً فرض کنید که حالا آن زمان‌های قدیم، زمان جوانی ما، سیکل اول و سیکل دوم و مانند اینها بود، همین دبیرستان هم دو قسمت بود، اسمش را سیکل اول و سیکل دوم می‌گذاشتند، بعد دیپلم، بعد مثلاً لیسانس، بعد فوق لیسانس، بعد دکتری؛ یک درجاتی دارد؛ یعنی بر حسب صلاحیت‌هایی که تعریف شده یک اسمی می‌گذارند و یک شهادتی می‌دهند؛ شما بدون اینکه از آنها تقلید بکنید و بخواهید با آنها انطباق بدهید - که مطلقاً به نظر من این کار جایز نیست که ما بیاییم با آنها منطبق کنیم کار خودمان را و بگوییم مثلاً این برابر دکتری است، این برابر مثلاً ارشد است، این برابر [کارشناسی است]؛ این اصلاً معنی ندارد؛ چون نوع کار آنها با نوع کار ما متفاوت است- اما شما شهادت‌هایتان را مشخص کنید؛ وقتی که آن دو سال آخرِ هشت سال را شما انجام دادید، یک صلاحیتی پیدا می‌کنید؛ این صلاحیت را مشخص بکنید، یک شهادت بدهید؛ به نظر من این کار خیلی خوب است. ما البته از قدیم داشته‌ایم یک چنین چیزی؛ این اجازه اجتهادی که رایج بوده همین است دیگر؛ یعنی طلبه به یک نقطه‌ای می‌رسد که مجتهد می‌شود؛ قدیم معمول بود که اجازهِ اجتهاد به او می‌دادند. یا به آنکه مثلاً در حدیث پیشرفت می‌کرد و اهل حدیث بود، مثلاً اجازه روایت حدیث می‌دادند، به او اجازه نقل حدیث می‌دادند، این کار معمول بود؛ حالاها متأسفانه نیست؛ واقعاً متأسفانه، چون خیلی خوب بود اگر چنانچه بود. آقایان ملاحظه می‌کنند، اجازهِ اجتهاد نمی‌دهند به خاطر اینکه مبادا یک تبعه‌ای بر آن مترتب بشود؛ در حالی که نه؛ می‌شود یک جوری عمل کرد که تبعه‌ای هم مترتب نشود. اما حالا خود شما این کار را انجام بدهید؛ یعنی یک شهادتی برای فلان مرحله از [تحصیل بدهید]؛ این هم یک نکته.

نکته دیگر، سؤال شد که برای ورود در حدیث و قرآن یعنی اُنس با قرآن و اُنس با حدیث، حقیر چه چیزی پیشنهاد می‌کنم؛ من البته در برنامه‌های درسی نمی‌دانم -چون آقایان زحمت کشیده‌اند نشسته‌اند برنامه‌ریزی کرده‌اند، بنده نمی‌شود از کمر کار وارد بشوم بگویم تفسیر این جوری است- اما معتقدم از تفسیر، رها و جدا نشوید؛ یعنی تفسیر حالا ممکن است جزو برنامه درسی‌تان نباشد، شاید به اینکه برنامه درسی باشد احتیاج هم نداشته باشید، اما حتماً [لازم است]؛ مثلاً فرض کنید یک دوره تفسیر مجمع‌البیان؛ بسیار تفسیر خوبی است؛ مجمع‌البیان بسیار تفسیر عالمانه‌ای است، یعنی مرحوم طبرسی در یک جاهایی و در ذیل یک آیاتی، مُلایی خودش را و تبحر خودش را در استدلال و استنباط نشان داده؛ گاهی اوقات این جوری است؛ یک جایی هم که البته احتیاج نبوده، نه؛ مثلاً فرض کنید [مجمع‌البیان]. اُنس با قرآن جداگانه و اُنس با تفسیر جداگانه، به نظر ما لازم است؛ و همین طور البته حدیث که شما احتیاج هم دارید؛ یعنی شما برای فقاهت چون به منابع حدیثی نیاز دارید، به رجال و به حدیث و علم حدیث و به این چیزها طبعاً احتیاج دارید؛ لابد در برنامه‌هایتان هم علی‌القاعده باید باشد، لابد در برنامه‌ها هست و راه آن این است و باید انجام بگیرد.

آن [دو] نکته آخری که می‌خواهم عرض بکنم: مواظب باشید جهت‌گیری انقلابی، مقهور هیچ کدام از این شاخص‌ها و مهمات کار این مؤسسه قرار نگیرد؛ جهت‌گیری انقلابی. طلبه ما، استاد ما، فاضل ما، عالِم ما، مرجع ما اگر چنانچه معتقد به این تحول عظیمی که اسمش انقلاب است، بود، به درد این کشور خواهد خورد. اگر معتقد به این نبود، به درد کشور نمی‌خورد، به درد جمهوری اسلامی نمی‌خورد؛ باید معتقد باشد. اینکه بنده می‌گویم حوزه انقلابی، معنایش این نیست که حالا حتماً در مثلاً فلان جا شعار [بدهد]؛ حالا یک وقت لازم هم باشد، شعار هم باید داد؛ بنده هم گاهی که لازم است، شعار می‌دهم لکن مهم این است که عمیقاً از بن دندان معتقد باشد که این تحولی که در این کشور اتفاق افتاده، باید همچنان ادامه پیدا بکند. تحول یک چیز متوقف‌شدنی نیست. تحول یعنی یک دگرگونی‌ای که هر روز کامل‌تر و بهتر و قوی‌تر و عمیق‌تر می‌شود؛ این باید ادامه داشته باشد و ما معتقد باشیم. دشمنان‌مان را بشناسیم، دشمنان این نظام را بشناسیم، دشمنان این حرکت تحولی را بشناسیم. اگر نه، کشور به رکود خواهد انجامید و مغلوب سیاست‌ها و گرایش‌های دشمنان این ملت و دشمنان اسلام خواهد شد. امروز نگاه اسلام به مجموعه جمهوری اسلامی است؛ من به شما عرض بکنم. الان در دنیای اسلام گرایش به احیای اسلام و به زندگی اسلامی به معنای واقعی خیلی زیاد است. مردمی که، ملت‌هایی که سرخورده شده‌اند از این تمدن‌های مادی غربی و شرقی، به اسلام گرایش دارند منتها ملجأیی، مرجعی، شاخصی، ستونی که به او تکیه کنند، کسی که به او مراجعه کنند ندارند؛ لذا نگاه‌شان به جمهوری اسلامی یک نگاه واقعی است؛ این وجود دارد. البته دشمن‌ها نمی‌گذارند و نمی‌خواهند این معلوم بشود اما وجود دارد. امروز در هر کدام از این کشورهای اسلامی عربی که سرانش به خون ماها تشنه هستند، اگر چنانچه از جمهوری اسلامی یک نشانی، اثری، برگه‌ای آنجا پیدا بشود، شخصی برود، شخصیتی برود، افرادی بروند، کتابی برود و مانع از طرف سران‌شان نباشد، مردم به او اقبال می‌کنند. الان تقریباً همه این کشورهای اسلامی از شرق تا غرب همین جور هستند؛ از اندونزی و مالزی و مانند اینها بگیرید تا آفریقا.

مردم چشم‌شان به اینجا است؛ دنیای اسلام امروز نیاز دارد به این حرکت انقلابی ما. این کسانی که در داخل حرف می‌زنند، کار می‌کنند، اظهاراتی می‌کنند که با گرایش انقلابی مغایر است، ولو متضاد هم نباشد، اما همین قدر که مغایر با گرایش انقلابی است، دارند ضربه به امید امت اسلامی می‌زنند، این ضربه به آنها است و خیانت می‌کنند. بنابراین حرکت‌تان حرکت انقلابی باشد و کار انقلابی.

و توجهات معنوی؛ یعنی واقعاً بدون توجهات معنوی نمی‌شود، بدون توسل، بدون دعا، بدون نماز شب، بدون مراجعه و خواندن صحیفه سجادیه نمی‌شود. اگر چنانچه آدم بخواهد ارتباط قلبی خودش را، ارتباط معنوی خودش را با خدا حفظ نکند و مراقبت نکند از آن، کار پیش نمی‌رود. خدا رحمت کند، مرحوم حاج احمدآقا می‌گفت نیمه شب ها که امام پا می‌شود گریه می‌کند -حالا امام پیرمردی که آن وقتی که ایشان می‌گفت، مثلاً هشتاد و چند سال یا قریب ۹۰ سال سنش بود- دستمال‌های معمولی کفایت نمی‌کند که اشک‌هایش را پاک کند، حوله دست و رو خشک کنی امام دم دستش می‌گذارد که اشک‌هایش را با آن پاک کند؛ خدا هم به او توفیق داد، کمک کرد، به خاطر همین معنویت، به خاطر همین استغاثه به خدای متعال و توکل به خدا و درخواست از خدا. شماها جوانید، دل‌هایتان پاک است، پاکیزه است، گرفتاری‌تان کمتر است و خیلی خوب می‌توانید این دل‌ها را متوجه خدا کنید، نمازها را خوب بخوانید، با دعا و توسلات اُنس داشته باشید، با ذکر ائمه (علیهم السلام) اُنس داشته باشید و بخصوص من توصیه می‌کنم نماز شب را تا آنجایی که می‌توانید، ولو یک وقتی هم نتوانستید، مثلاً قضایش را [بخوانید]، ترک نشود؛ یعنی دنبال کنید اینها را، اینها خیلی اثر می‌گذارد، نورانیت می‌دهد به شما و آن وقت این نورانیت، به شما کمک می‌کند در پیدا کردن راه. یک چیزهایی را انسان از این و آن هم هر چه سؤال کند، به درد نمی‌خورد؛ یعنی گاهی از یک کسی هم یک چیزی می‌شنود اما در انسان اثری نمی‌گذارد. اگر آن نورانیت پیدا شد، دل‌ها را باز می‌کند، انفتاح می‌دهد، بهجت معنوی به انسان می‌دهد و شماها جوانید؛ شما هم از این جهت از ماها جلوترید، بهترید، آسان‌تر است برای شما کار تا برای ما.

ان‌شاءالله که خداوند شماها را موفق بدارد؛ ما که شما را دعا می‌کنیم، شما هم ما را دعا کنید.

والسلام علیکم ورحمة‌الله وبرکاته

یادآور می‌شود در ابتدای این دیدار حجت‌الاسلام والمسلمین سیدعلیرضا صدرحسینی (مدیر مؤسسه عالی فقه و علوم اسلامی) و یکی از حضار مطالبی بیان کردند.

آگهی مناقصه عمومی
سایپا
شرکت سایپا در نظر دارد اجرای عملیات درخواستی به شرح ذیل را به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد و مدارک مناقصه صرفاً به سایت اینترنتی www.saipacorp.com، بخش مناقصه‌ها و مزایده‌ها مراجعه نمایند.
۱- ایاب و ذهاب کارکنان شرکت سایپا در مسیرهای استان تهران بخش شمالی
۲- ایاب و ذهاب کارکنان شرکت سایپا در مسیرهای استان تهران بخش جنوبی
۳- ساختمانی دستمزدی (بدون مصالح) در شرکت سایپا و همچنین سایت‌های وابسته
معاونت بازرگانی گروه - مدیریت خرید خدمات و ملزومات

آگهی مزایده عمومی
سایپایدک
سازمان خدمات پس از فروش سایپا
شرکت بازرگانی سایپایدک (سهامی خاص) در نظر دارد تعداد ۲۱ دستگاه از خودروهای خود را از طریق برگزاری مزایده عمومی به فروش برساند.
متقاضیان می‌توانند جهت بازدید خودروها و کسب اطلاعات بیشتر و دریافت مدارک مزایده، حداکثر ظرف مدت ۴ روز کاری از تاریخ درج آگهی، با ارائه کارت شناسایی معتبر در ساعات اداری (ساعت ۸ تا ۱۶) بجز پنجشنبه‌ها و ایام تعطیل، به آدرس تهران، کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج، نبش خیابان داروپخش، شرکت سایپایدک، اداره فروش اقلام مازاد، راکد و ضایعات مراجعه نمایند.
تلفن تماس: ۶۱۶۱۱۶۷۶ - ۰۲۱
روابط عمومی

آگهی مناقصه عمومی
نوبت اول
با اخذ سپرده
درخواست شماره: RHP-7302505454-T17
شرکت پالایش نفت بندرعباس
موضوع آگهی:
خرید
P/F MAN TURBO
برای کسب اطلاعات بیشتر به سایت این شرکت WWW.BAORCO.IR مراجعه نمایید.
روابط عمومی

مناقصه عمومی یک مرحله ای
(آگهی شماره ۱۰-۱۰۰-۹۷)
ECI
صنایع شیمیایی اصفهان
صنایع شیمیایی اصفهان در نظر دارد عملیات اجرایی عمرانی از خاکبرداری، آرماتوربندی، قالب بندی و... تا انتهای عملیات اجرایی، نازک کاری (مصالح برعهده پیمانکار) را از طریق مناقصه عمومی واگذار نماید.
تأمین کنندگان واجد شرایط می توانند حداکثر ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ چاپ آگهی، جهت دریافت اسناد مناقصه، تکمیل و عودت آن به همراه رزومه کاری و معرفی نامه به آدرس: اصفهان- زرین شهر - صنایع شیمیایی اصفهان مراجعه نمایند. (صندوق پستی ۱۵۹)
هزینه آگهی برعهده برنده مناقصه می باشد.
تلفن دریافت اسناد: ۰۳۱۵۲۳۲۲۶۰۰ داخلی ۳۳۹۷ و ۳۱۰۹
روابط عمومی صنایع شیمیایی شهدای اصفهان